

betegnes som den, at Forslaget forlader Tokammersystemet. Naar den ærede Taler, som først udtalte dette, sagde, at Forslaget ved at gøre dette vilde indføre noget ganske nyt i vor Forfatning, noget, som ikke har været kendt her under vore forfatningsmæssige Tilstande hidtil, saa erindrede det ærede Medlem dem aabenbart ikke rigtigt. Det er jo ikke en Gang ukendt i vor Junigrundlov, det er ikke ukendt i den reviderede Grundlov, som vi leve under, og det er langt mindre ukendt under de forfatningsformer, som vi imidlertid have haft. Vi have i vor bestaaende Grundlov ikke noget rent Tokammersystem. Det have vi ikke. Vi have overordentlig vigtige Bestemmelser, som ere henlagte til Forhandling og Afgørelse af den forenede Rigsdag. Vi have saadanne i vor bestaaende Grundlovs § 8, og i Henhold til denne i Loven af 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed osv. Vor Forfatning — og i Henhold dertil den paagældende Lovgivning — henlægger altsaa Afgørelsen af Sager, der ganske vist forekomme sjældent, men som, naar de forekomme, ere nogle af de vigtigste for hele Landet og Folket, til den forenede Rigsdags Afgørelse. I Princippet er altsaa vort nuværende Forfatningsystem ikke noget rent Tokammersystem, paa ingen Maade, ikke en Gang vor nuværende Grundlov. Se vi saa hen til de Forfatninger, som vi ellers have levet under hidtil, have vi jo haft Fællesforfatningen af 2den Oktober 1855, der omfattede nogle af Statens økonomisk vigtigste Anliggender, saa var den jo et Ekammersystem. Altsaa dette er hverken ukendt i vort tidligere Forfatningsliv eller i den Forfatning, vi have nu. Men nu vel: I det væsentlige er dette et Tokammersystem, og navnlig har det hidtil i Bevillingsfager været et Tokammersystem. Naar nu begge de ærede Talere, som paa deres egne og Meningsfællers Vegne udtalte sig for Bibeholdelsen af et Tokammersystem, udtalte sig saaledes, mon de saa begge ret havde det samme for Dje ved at nævne „Tokammersystem“? Et Tokammersystem er jo det System, ifølge hvilket hvert Ting handler under Hensyn til, at det andet Ting intet kan gøre uden et Samtykke fra det selv, men det er virkelig ogsaa det System, hvorunder hvert Ting handler under Bevidstheden om, at det selv intet kan gøre uden det andet Ting, og det er aabenbart, at disse to Opfattelser af Tokammersystem ere meget forskellige. Altsaa det Ord „Tokammersystem“ er ikke noget, der angiver nogen politisk Retning, thi det skjuler en Tvetydighed, ja, det skjuler endog ogsaa en Modsetning. Jeg for mit Ved-

kommende lægger ringe Vægt paa, om man i Forfatningen og i Bestemmelser, der søge at reparere et Punkt paa en Forfatning, vil holde paa det ene System eller paa det andet. Efter mit Grundsyn er det væsentlige ikke, om man arbejder sig sammen til en Forstaaelse gennem to Kamre eller om man kommer til sine Beslutninger gennem eet Kammer, men det er det, at man overhovedet naar til en Rigsdagsvilje, og denne Rigsdagsvilje skal man søge at naa til, hvad enten man har et eller to Kamre. Hvis derfor Erfaringen har gjort En det sandsynligt, at man har for store Vanskeligheder ved den abstrakte Bibeholdelse af Tokammersystemet i Bevillingsfager, saa synes det mig, at man ikke kan have store Betænkeligheder ved i Bevillingsfager at gaa hen til at nærme sig til et System, som vor Grundlov meget godt kender i Forvejen. Foruden i denne Indvending mod et Kærnepunkt i Forslaget, var ogsaa begge de ærede Talere enige i, at de ikke fandt det betimeligt, at Forslaget fremkom nu. De Betimelighedsindvendinger, som de der saa, vare dog ikke ganske de samme, idet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) mente, at der ikke endnu var fra alle Sider en Følelse af Nødvendigheden af en Revision af Grundloven paa Bevillingspunktet, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) antog, at der, inden man kom til en Revision af Grundloven paa disse Punkter, maatte gaa forud saadanne Indrømmelser fra begge Sider, som han ikke troede, der var Villighed til. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Vojßen) fremtatte, uden just at kalde det en Betimelighedsindvending, ogsaa den Indvending, at Interessen nu for dette Forslag ikke var saa stor, som man efter Maalets Vigtighed kunde vente. Jeg vil tillade mig dertil at sige, at hvis man skal vente med at begynde paa Gennemførelsen af en meget vigtig Reform, om hvilken det er givet — thi derom tror jeg alle ville være enige —, at den ikke kan gennemføres under en Konfliktid, eller naar man nærmer sig en Konfliktid, indtil man tillige har en Mængde andre Betingelser opfyldte, at der er Stemning i Landet derfor, at der er en Villighed her i Tinget m. m., saa kommer man grumme lettelig i det ugunstige Tilfælde, at man gemmer til Natten og dermed gemmer til den, man ikke skulde gemme til. Jeg tror, at, naar Hovedsynspunktet i Hensende til Betimelighed er det, at man ikke kan gennemføre Sagen under Konflikt eller ved en sig nærmende Konflikt, bør man ikke tage det saa nøje med de sekundære Betimelighedsbetingelser. Hvad specielt Interessen ude